

mæssige Indflydelse gjældende ikke alene paa Reformernes Omraade, men paa Administrationen o. s. v., nu kan komme bort derfra. Der er et andet Land i Europa, hvor man for nylig har set, at man meget bedre forstaaer, hvorledes Finantsloven kan bruges. Vi kunde maaske have rigtig godt af at komme derned og lære en Smule Demokrati (En Stemme: Paris). Sa jeg tænker ganske vist paa Paris, der kan de bruge Finantsloven saaledes, at de kun give Bevillinger maanedsviis, for igjennem de korte Bevillinger at fremtvinge Realisationen af de Dnsker, der vore sig i Folket. (En Stemme: Der er stor Forskjel paa Paris og Kjøbenhavn.) Det erede Medlem siger, at der er stor Forskjel paa Paris og Kjøbenhavn, ja, det er der ganske vist, men det erede Medlem har jo ikke set, hvorledes Kjøbenhavn muligen kunde se ud under saadanne Forhold. Rigtig nok har man faaet Socialisterne ved, men det er jo ikke umuligt, at der endnu kunde være Kræfter, som nok vilde svare paa en Revolution fra oven. (Afbrydelse). Seg siger, der er Kræfter endnu, som nok vilde svare paa en Revolution fra oven, thi jeg kan efter min Opfattelse ikke betragte den provisoriske Finantslov som Andet end som et meget revolutionært Skridt (Afbrydelse af Th. Nielsen.) Sa, vi Danske ere jo et meget godmodigt Folk, men ved Fasthed og Udholdenhed kan der udrettes Meget. Vi kom imidlertid ikke saa vidt, at vi paa lovlig Maade kunde gribe ind, thi dette kan ikke ske, før end vi have Betingelserne i Grundlovens § 49. Vi kom altsaa ikke saa vidt, at vi paa lovlig Maade kunde gribe ind; men var det kommet dertil, saa var det først, det vilde have viist sig, hvorledes man vilde have optaget det Skridt, som Ministeriet gjorde den 12te April. Seg kan saa godt forstaa de Udtalelser, der ere komne fra det erede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang). Seg er tilbøjelig til at have den samme Mening som han. Selv om jeg i Finantsloven, saaledes som den nu foreligger efter Afstemningerne her, maa se noget Modstridende mod det Program, som jeg er valgt paa den 25de April, kunde jeg dog maaske gaa paa Afford med mig selv og gaa ind paa at stemme derfor, naar jeg kunde møde for mine Vælgere og sige; Seg har vundet et tilsvarende Gode. Men naar jeg skalde kunne det, saa maatte man, som det erede Medlem for Svendborg Amt (Lang) gjorde gjældende, have fast Sikkerhed for, at man ved denne Finantslovs Vedtagelse maatte faae det Ministerium afløst, som vi Alle sammen betragte som det, der har gjort et — efter vor Opfattelse af Grundloven — meget urigtigt Skridt. Seg kunde forstaa, at erede tidligere Meningsfæller, som nu gennem Forhandling med Andre ere komne til det Resultat, at de have bragt os det Lovforslag i den Form, hvori det nu foreligger, kunne indtage den Stilling, de indtage, og optræde, som de

gjøre, naar de overfor deres Allierede havde søgt og sikret sig en sælles bestemt Optræden. Seg tror dog at kende den Politik, som var raadende hos de Herrer, da vi kom sammen i Eftersaaret. Det var den, at hvilken Veien man end gif, maatte den hele Optræden være bestemt og afgjort rettet mod Ministeriet Estrup. Ministeriet Estrup bort for en hvilken som helst Pris, hed det, men om Veien var det, man var uenig, og man kunde gaa forskjellige Veie. Seg kunde forstaa, at de kunde gaa en mere moderat Veie og gaa ind paa Alltancer med Andre, som ikke fuldt ud vare Meningsfæller, naar det var under Garantien, at de ogsaa i Fællesskab vilde samvirke med Ministeriet Estrup; thi derved vilde der altid være vundet det, at naar man fortrængte Ministeriet Estrup — ikke naar det gaar godvillig — slog man den sidste Rest af Provisoriet ihjel. Det har nu gjort mig ondt at høre, at man ikke har sikret sig saadanne Garantier, men derimod anbefaler at vedtage Finantsloven, som den her foreligger, og saa vil give det Udseende af, at det er Udholdenhed og Fasthed. Det er i alt Fald ikke Fasthed overfor de Principer og overfor den Maade, hvorefter vi bestandig ere gaaede frem, for at indføre eller hævde folkeligt Selvsigtyre her i vort lille Land; det er lige det Modsatte. Er det Udholdenhed? Nei, det er ikke Udholdenhed. Man skal gaa frem med Udholdenhed og Maadehold, siger man. Men hvori vil man da vise denne Udholdenhed? Enhver maa indrømme, at der Intet er i Veien for, at Ministeriet Estrup kan blive siddende paa den Finantslov, som her er given. Skal man da mødes igjen til Eftersaaret og begynde paa Reformen, forhandle dem som før, lade dem gaa i Udvalg og lægge dem til Side, fordi man veed, at de paa Grund af en Grundlovsstemmelse i Anskuelsen ikke kunne gennemføres? Skal man forhandle om en Finantslov, give Ministeriet til Dels, hvad det forlanger? Skal Udholdenheden vise sig i, at man vedbliver dermed i Arrækker, som vi nu have gjort i flere Aar, uden at det fører til noget Resultat? Det er meget snarere trosligt, at Regjeringen vil have meget mere Udholdenhed; thi den bryder sig i Reglen ikke om at faae de Reformen frem, som Befolkningens store Flertal i Almindelighed ønsker, og som ganner det mest. Er det Udholdenhed i Kampen, saa siger jeg, at det er en daarlig Udholdenhed, og jeg kan ikke se, hvor det skal ende, dersom vi skulle til at begynde forfra igjen og gaa den ene Session igjennem efter den anden, uden at opnaa Andet end at give Ministeriet en Finantslov og hovedsagelig saaledes, som Ministeriet vil have den. Nu er der ganske vist gjort gjældende, og det var det erede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som gjorde dette gjældende, at der er saa væsentlige Punkter, navnlig under Forsvarsvesenet, paa hvilke Ministeriet ikke har